

TESTAMENT VAN DE LACH

Blijspel in drie bedrijven

door

JOHAN. E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TESTAMENT VAN DE LACH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oma Geertje - Gepensioneerde alleenstaande vrouw

Dina - Juffrouw van de zorg en verpleging

Marieke - Kleindochter c.q. jongere zus o.i.d.

Betje - Achternicht ouderwets met tasje

Sara - Haar zuster/man, niet te goochem

Arie - Buurman

Herman - Herman van t gas en licht

DECOR:

Voor het doek staat door middel van een afscheidinkje n soort van balkonnetje, daar kunnen de vrouwen Betje en Sara altijd even roken, tenminste zij zeggen dat ze dat doen, maar in werkelijkheid staan ze daar altijd te smoezen.

Daarboven hangt vanaf het tweede bedrijf aan een lijn een zgn. microfoon, die je kunt laten zakken.

EERSTE BEDRIEF

Oma zit bij het raam naar buiten te kijken of in de krant te lezen. Twee loopkrukken staan bij haar stoel. Zij luistert even en dan wipt zij kwiek van haar stoel en loopt naar de andere kant van het vertrek, waar een klein kastje staat met kranten en oude post en zo met daar achter een paar colaflesjes met een kurk er op. Zij gaat zitten, neemt een lekker slokje, maar het flesje is bijna leeg. Zij heeft één been met een rekverband er om. *(en één zonder)*

Geertje: Zo, die ging er weer lekker in, jammer dat ie alhaast weer leeg is. Maar mensenkinder, de man die dit heeft uitgevonden, die verdient een medaille, wat zeg ik? Die verdient een standbeeld in Schiedam. Enneh... t grote voordeel is dat het nog heel gezond is ook. Het helpt tegem rimmetiek, wurrempies en kiespijn. *(de deur gaat open, zij stopt het flesje achter een kussen in haar stoel. Dina komt binnen.*

Dina: Goedenmiddag mevrouw de Jager, hoe gaat het vandaag? Nog last gehad van hoofdpijn?

Geertje: En behoorlijk ook. Mijn kop is vannacht zowat gebarsten. Je hebt mij dat verband veel te stijf om mijn poten gewikkeld.

Dina: En daar kan de kop van barsten? Even één ding mevrouw de Jager. Zulke taal wil ik van U niet horen. Wij zijn toch zeker geen beesten met poten. Wij hebben benen.

Geertje: En ik zeg in mijn eigen huis wat ik wil en daar heb jij geen barst mee te maken, als je dat maar weet.

Dina: Dan heeft u binnenkort weer een andere thuiszorghulp, waar u tegen aan kunt mopperen, want ik heb daar geen zin meer in.

Geertje: Maar jij kunt zomaar niet weglopen en mij laten zitten met weer een of andere dombo.

Dina: Dacht u dat?

Geertje: Ja, dat dacht ik en dat weet ik heel precies.

Dina: Dan moet u nog maar eens goed opletten.

Geertje: Maar...maar luister eens even Dina. Jullie moeten toch ten dienste staan van de patienten?

Dina: Dat is ook zo, maar dat wil niet zeggen, dat iedereen maar over ons heen kan lopen. Ik moet er niet aan denken dat ik iedere dag met zo'n chagrijn moest werken.

Geertje: Hoe noem jij mij? Een chagrijn? Maar daar ben jij nog niet klaar mee. Ik ga mij beklagen bij de directie.

Dina: Lijkt mij niet verkeerd, dan kan ik tenminste ook eens een boekje open doen over het doen en laten van onze patienten. En

dan nog wat, toen ik het over chagrijn had, toen heb ik uw naam niet genoemd en dus kunt u mij ook niet van zoiets beschuldigen. En steek nou uw poot...eh been maar eens uit dan kan ik het verband eraf halen.

Geertje: Nou zeg je hetzelfde ook.

Dina: Hoe is het eigenlijk met uw kleindochter? Komt die nog wel eens op bezoek?

Geertje: Ja, maar dat is dan ook zo'n beetje de enigste die zich om mij bekommert, maar dat is dan ook een heel lief meisje he.

Dina: Daarmee zeggende, dat ik niet zo lief ben?

Geertje: Kijk en dat heb ik dan niet gezegd, tenminste ik heb geen naam genoemd.

Dina:: Nah, dat is dan één-één. *(het verband is er inmiddels af)*

Geertje: Hè, ik ben blij dat die lappen er weer af zijn.

Dina: Ja, dan kunt u nu weer wat gaan lopen mevrouw de Jager.

Geertje: Ik wou, dat ik dat weer kon. Eens een keer een flink eind lopen in de natuur of zoiets, maar ja dat zit er niet meer in.

Dina: Altijd goede moed houden mevrouw de Jager en nooit de moedveren laten zakken. En nu nog even wat afstoffen, dan ga ik volgende keer de deuren even afnemen met een lekker soppie. Nou even een stofdoek halen *(gaat af)*

Geertje: Ja, de groeten. Als ik ga lopen en zij ziet mij, dan sta ik morgen weer te stoffen en te doen. *(intussen is Marieke binnengekomen)*

Marieke: Gaat u morgen weer aan het werk Oma?

Geertje: Hallo Marieke, wat laat je mij schrikken kind, ik had je niet horen binnenkomen.

Marieke: Nee, ik loop op poezepootjes he Oma en toen hoorde ik u zeggen, dat u morgen weer wilt gaan stoffen.

Geertje: Ik wilde dat ik dat weer kon meid, maar ja de leeftijd he?

Marieke: Niet zo erg hoor Oma. tBelangrijkste is dat u ouder wordt en u bent verder nog goed gezond, behalve dan uw ziektes zoals reumathiek, hoofdpijn, oorsuizen, zwaarlijvigheid en alle andere ziektes die u zelf heeft uitgevonden.

Geertje: Hou jij mij een beetje voor de gek Marieke?

Marieke: Ik ben bang van wel Oma. Weet u, volgens mij bent u lang niet zo ziek als u zich voordoet

Geertje: Jij heb helemaal niet door dat ook ik ouder wordt wel?

Marieke: Eigenlijk wel gek, dat u daar zo over denkt, want ieder mens wil heel oud worden, maar ze willen vooral niet oud zijn

Geertje: Heb jij trouwens ook gezien of de buurman al wakker was, want hij moet nog even voor mij naar de apotheek om mijn medicijn

op te halen.

Marieke: Oh, maar dat kan ik wel even doen Oma.

Geertje: Och heden, maar dat wil ik helemaal niet. Dat kan niet.

Marieke: Waarom dat niet Oma, ik kan toch zeker wel een boodschapje voor u gaan doen?

Geertje: Nee, nee, dan kom je met verkeerde boodschappen weer over en Arie weet altijd precies welke merken ik gebruik.

Marieke: Nou, dat kunt u me dan toch precies opgeven, dan krijgt u ook precies wat u hebben wilt.

Geertje: Komt niks van in. *(Dina komt weer op met stofdoek)*

Dina: Waar komt niks van in mevrouw de Jager? *(onderwijl stoffen)*

Geertje: Dat gaat jou niks an.

Marieke: Maar Oma toch! Zo kunt u toch niet praten tegen uw hulp, dat lijkt toch nergens op. Bent u altijd zo dwars?

Geertje: Zij hoeft zich niet overal mee te bemoeien, zij moet gewoon haar werk doen en verder geen praatjes hebben.

Dina: *(tegen Marieke)* Zo gaat t nou altijd als haar medicijnen bijna op zijn, dan wordt ze zo vervelend als het maar kan.

Marieke: Is dat zo Oma? Dan kan ik misschien toch even beter naar de apotheek gaan, want u kunt natuurlijk niet zonder uw medicijnen leven.

Geertje: Waar bemoeit zij zich mee. Ze kunnen oudere mensen gewoon niet met rust laten. Wat willen ze toch steeds?

Dina: Nou hoor je het zelf ook eens Marieke, als je wat voor haar wilt doen, dan komt het nooit goed uit. Zij ligt altijd dwars.

Geertje: Ik lig niet dwars, diegen die altijd dwars liggen dat zijn die lui van de zorg, die willen alles regelen en ondertussen zich dik laten betalen ook nog.

Dina: Nee, nou moet u toch ophouden. Alles wordt voor u betaald en u heeft nog nooit één stuiver moeten bijbetalen.

Geertje: Nou, dat zal binnenkort wel anders worden als dat stellige halve garen in den Haag hun zin krijgen

Marieke: Dat zal nog wel een beetje meevallen Oma.

Geertje: Dat valt niet mee. Daar in den Haag hebben ze de knip altijd leeg. Ze roepen maar steeds, dat ze ruimte nodig hebben. Nou ruimte hebben ze genoeg.. Ja in hun knip daar hebben ze ruimte genoeg en dat zal wel nooit beter worden ook.

Marieke: Nou praat u net als iemand die verstand van de politiek heeft. U moet eigenlijk een politieke partij oprichten. Ik zie het al voor me: **Met mevrouw de Jager aan het roer, wordt het leven minder stoer!!** Nou? hoe klinkt u dat in de oortjes?

Dina: Ik zou daar beslist op gaan stemmen. Zo, ik ben zo ver klaar en kan dus naar huis gaan.

Geertje: Je wilt me toch zeker niet gaan vertellen, dat je nu al klaar bent met je werk en je geld alweer verdiend hebt?

Dina: Zo is het wel.

Geertje: Even een uurtje aan het werk en de buit is alweer binnen.

Dina: Ja en wat u dan niet weet is het tijdstip waarop ik vanmorgen al begonnen ben, maar ja daar hoeft u ook niet aan te denken. Dan komt daar nog bij dat we nu en verplegend en ook huishoudelijk werk moeten doen.

Marieke: Wat voor uren moeten jullie dan maken Dina?

Dina? Wij beginnen meestal s'morgens om half zes. Iedere dag maar weer en meestal achter in de namiddag weer thuis. Nou, tot morgen he? *(gaat af)*

Marieke: Tot kiekjes he.

Geertje: Je moet nog niet de helft geloven van wat zij zegt meid Die lui doen allemaal zo zieleg.

Marieke: Dat is niet waar Oma en dat weet u ook wel.

Geertje: Zo zal ik dan wel geboren zijn.

Marieke: Moet u daar nog eens aan gaan werken. Goed, ik ga er ook weer vandoor. *(op dat moment komen Betje en Sara binnen)*

Sara: *(tegen Marieke)* Zo ben jij hier ook al weer te schuimen?

Marieke: Ook goedendag tante Sara. Ik ben blij dat het met u ook zo goed gaat en hoe is het dan met tante Betje? Ook alles in de riedel?

Betje: Wat bedoel je?

Marieke: Nou eh.....Alles kits achter de rits?

Betje: Ach rare. Ik heb toch geen rits.

Geertje: Beetje netjes Marieke.

Marieke: Steekt toch niets achter Oma?

Betje: Achter die rits bedoel je? *(Arie komt binnen)*

Arie: Hallo jongelui

Geertje: Nou, daar zul je mij wel niet mee bedoelen.

Marieke: Waarom niet Oma?

Geertje: Je kunt mij toch niet onder de jongelui benoemen?

Marieke: Waarom niet Oma?

Geertje: *(zelfspot)* Tegen zo'n oud en wrakkig meubelstuk?

Arie: Als dat waar is, dan ben ik nu op slag liefhebber van antiek. Geertje, Geertje, je moet jezelf niet zo'n end wegslijten.

Geertje: Nou dat is toch zeker zo. Moet je mij hier nu zien zitten. Ik kan geen kant op.

Betje: *(tegen Sara)* Kom meid, we gaan even een sigaretje roken op het balkon, dan kunnen zij hier even rustig praten. *(Samen af naar*

het balkon, de achterblijvers spelen even stil spel)

Sara: Wat moeten wij dan bespreken?

Betje: Nou, hoe wij dat aan gaan pakken natuurlijk . ik wil nog eens even in die kastjes hier kijken.

Sara: En dat moeten wij pakken?

Betje: Wij moeten eerst zorgen dat wij die twee haspelstoeten hier weg krijgen

Sara: Zal ik dan even water gaan halen voor al dat stoet

Betje: Natuurlijk niet dat is toch geen brood.

Sara: Nou ja ik dacht haspelstoet, dat kun je vast wel eten

Betje: Zei ik Haspelstoet? Haspelstoeten?

Sara: Ja, dat zei jij.

Betje: Ik bedoelde natuurlijk Stoethaspels!

Sara: Oh, nou begrijp ik je, maar hoe wilde jij die dan weggrijpen?

Betje: Volgens mij he, heeft die Arie een oogje op tante Geertje.

Sara: Dat meen je niet.

Betje: Ja, wis en waarachtig en als wij er nu een beetje bijblijven dan verdwijnt hij vanzelf weer, want hij wil natuurlijk niets met tante Geertje beginnen als wij er bij blijven.

Sara: Ja, jammer he?

Betje: Hoe dat zo?

Sara: Nou als hij wat met tante Geertje begint, dan zouden wij er misschien wat van kunnen leren. Ik bedoel hoe wij ons met zoiets moeten aanstellen.

Betje: Ach Dombo, jij begrijpt er ook niks van.

Sara: Nee, dat is zo, maar ik wil t wel leren.

Betje: En wij moeten haar een beetje omkopen met een ditje of een datje.

Sara: Maar waar haal je dat weg? Zo'n ditje of zo'n datje?

Betje: Nou, ik bedoel iedere keer als wij hier komen moeten wij haar iets leuks meenemen, zoals een rol Mariakoekjes.

Sara: Marietjes? Je bedoelt zo'n hele rol meelkoekjes? Wordt dat niet te duur? Kunnen we niet beter een rolletje pepermint doen?

Betje: Kom we gaan weer naar binnen. (*gaan terug*)

Arie: Even lekker gerookt meisjes?

Sara: Hoezo, lekker gerookt?

Betje: (*stoot haar aan*) Ja, we hebben een lekker sigaretje gehad.

Sara: Oh, ja n lekker sigaretje.

Marieke: Jullie kunnen maar beter niet zoveel roken, want dat is heel ongezond en wat er nog bij komt. Kerels houden niet van rokende vrouwen, zij zeggen altijd. Het is net of je met een asbak staat te vrijen.

Sara: Hi, hi, wie gaat er nou met een asbak staan vrijen?

Marieke: Dat is toch alleen maar bij wijze van spr.....ach laat ook maar zitten. Ik ga er eerst weer vandoor. Heeft u het boodschappenbriefje voor de supermarkt al klaar Oma?

Geertje: Ja meid. *(geeft haar het briefje)* Nou tot straks dan he? *(gaat af)*

Sara: Nou, van mij mag hij nu wel beginnen hoor.

Arie: Jij hebt het over een hij. Ik neem aan dat je mij daarmee bedoelt, maar waar zou ik dan nu mee moeten beginnen?

Sara: Nou met die eh...

Betje: Praat toch niet zo dom Sara. Ga zitten en hou je stil.

Sara: *(bedremmeld)* Ja Betje.

Betje: *(tegen Geertje)* Eigenlijk wel jammer, dat u dat briefje aan Marieke heeft mee gegeven, dat hadden wij ook graag voor u gedaan hoor.

Geertje: Ja, dat geloof ik direct wel, maar ja , hij is al weg he. Trouwens ben jij nog bij de apotheek geweest Arie?

Arie: Ja meid en ik heb jouw medicijn al meegenomen. *(geeft haar een colaflesje in krantenpapier, dat zij achter zich in de stoel stopt.)*

Sara: Moet dat niet in het medicijnkastje tante Geertje?

Geertje: Nee, dat doe ik straks wel als ik de benen probeer te strekken.

Arie: Ja en dan kun je gelijk met jouw ochtendgymnastiek beginnen. Dat is dan gelijk twee vliegen in één klap.

Sara: Doet u dat nog steeds tante Geertje? Dat gezwaai met de armen en benen?

Arie: Ja hoor, gewis iedere morgen. Je kunt de muziek aan de andere kant van de straat horen en dan staan bij mij de kopjes op tafel te trillen.

Sara: Zoveel herrie?

Arie: Nee, zoveel plezier heeft zij daarin. *(doet voor)* van je één, twee en drie en dan linksom of rechtsom, voorover bukken en ga zo maar door.

Geertje: Niet zo overdrijven Arie, dat is nergens voor nodig.

Betje: Ben jij al in jouw groentetuin geweest Arie?

Arie: Nee nog niet, maar waarom vraag je dat?

Betje: Nou wij waren vanmorgen even bij Appie, want wij wilden wel een keer bloemkool eten, maar dat is op dit moment niet te betalen.

Geertje: Oh en nou wilden jullie even bietsen bij Arie.

Sara: Nee bloemkool geen bieten.

Arie: Ik dacht dat er nog wel wat staat. Gaan jullie maar even mee.

Betje: Nou Sara gaat wel even met je mee. Toe vooruit Sara licht je

kont es even uit die stoel en loop met Arie mee. (*Arie en Sara af*)
Geertje: Nou kom maar op, wat wilde je mij nu gaan vragen? Ze zijn nu allemaal weg.

Betje: Nou, wij kwamen niet speciaal ergens voor, maar wij maken ons wel zorgen om u tante.

Geertje: Dat vind ik nou mooi he, dat jullie je zorgen maakt om mij, maar waarom zouden jullie dat doen?

Betje: Nou ja, u wordt ook steeds maar ouder en u moet goed voor uzelf zorgen en als het allemaal wat minder wordt dan moet u de finansieën ook goed in de gaten houden.

Geertje: (*opzij*) Daar heb je de aap al.

Betje: Watblief?

Geertje: Ik zei jaha, dat is ook zo, de hersentjes worden langzamerhand minder he?

Betje: Kijk en dat bedoel ik nou. U moet eigenlijk daarbij geholpen worden, vindt u ook niet?

Geertje: Jaha, dat zeg je wel, maar zo'n adviseur in de arm nemen, dat kost ook weer de nodige pecunia's.

Betje: Precies en dat kunnen wij voorkomen door u daarbij te helpen en dan krijgt u het ook weer een stuk gemakkelijker.

Geertje: Nou dat lijkt mij een goed plan, dat moet ik maar eens met Arie overleggen.

Betje: (*schrikt*) nee, nee, dat moet u juist helemaal niet doen want dan komt alles op de straat en als de mensen horen hoeveel geld u heeft, nou dan komen de gieren vanaf alle kanten op u af.

Geertje: Jaha en die zijn al heel dichtbij. Vind jij ook niet?

Betje: Ja, dat kun je wel zeggen ja.

Geertje: Ja het is uitkijken voor zo'n rijke vrouw als ik, want als zij gewaar worden, dat ik ook nog geld en landerijen in het buitenland heb. Nou, reken maar dat ze daar op af komen.

Betje: Zo is het, maar hoor ik net dat u ook nog land in Afrika hebt?

Geertje: Hoe kom je daar nu bij?

Betje: U zei net toch iets over betalen met Petunia's?

Geertje: Zei ik dat? Betalen met petunia's? (*lacht*) Je bedoelt pecunia's dat is latijns voor geld Betje.

Betje: Nou ja, daar heb ik natuurlijk ook geen verstand van. (*verbetert zich gauw*) Ik bedoel die pecu...pecu... eh petunia's, ja daar weet ik niks van, maar als het om de centen gaat, nou.....

Geertje: Dan zitten jullie er boven op he? Als de bok op de haverkist.

Betje: Zo is het precies. (*Sara komt binnen*)

Geertje: En? Heb je een bloemkooltje gekregen meid?

Sara: Ja hoor, ik heb in iedere fietstas eentje. Goed he?

Geertje: (*lachend*) En heb je er ook nog een bosje petunia's bij gekregen?

Sara: Wat moet ik daarmee, die kun je toch niet eten?

Betje: Kom Sara, we gaan eerst maar even naar huis, dan kan tante nog even rusten, want wij moeten nog heel wat doen voordat zij veilig is.

Sara: (*schrikt*) Hè, veilig?? Is zij dan niet veilig in haar eigen huis, of zijn de Chinezen er al?

Betje: Ach jij Dombo, ga nou maar mee. (*samen af en Arie komt weer binnen*)

Geertje: Zo, ben je er eindelijk weer? Je hebt me lelijk laten zitten met die twee zeiktantes, getverderrie.

Arie: Ach mens, wat veel erger was? Ik was mijn vogeltje kwijt.

Geertje: Dat is me een ramp en heb je hem met fluiten weer teruggekregen?

Arie: Hij zat gewoon in mijn jaszak, vergeten vanzelf, maar hier is tie (*haalt met groots gebaar zijn vogeltje uit zijn jaszak. Een vogeltje is een jeneverglas zonder voetje, gebroken dus*) Tataaaaah.

Geertje: Weet jij wat je doen moet? Er een touwtje aan vastknopen, kun je hem om je nek hangen en vliegt tie ook niet meer weg.

Arie: Helemaal geen gek idee, dan kan ik hem ook niet meer vergeten. Maahaar...jij vergeet ook wat.

Geertje: Ikke?

Arie: Jazeker (*houdt zijn glas op*)

Geertje: Ach, daar heb je gelijk aan. We worden ouder mijn jongen.

Arie: Zeg dat nog eens Geertje:.

Geertje: (*trekt met de schouders*) Nah...We worden ouder.

Arie: Nou?

Geertje: Wat nou?

Arie: Je zei nog meer.

Geertje: Nee hoor.

Arie: Je zei, mijn jongen.

Geertje: Nou en?

Arie: (*melancholiek*) Ach meid, dat klinkt mij zo mooi in de oren

Geertje: Wil je mij alweer versieren?

Arie: Ik wil je versieren met alle bloemen die ik in mijn tuin heb.

Geertje: Dan denk je zeker, dat ik ook dik in de petunia's zit of beter gezegd in de pecunia's.

Arie: Oh nee hoor, dat weet ik wel beter, maar daar ben je niet minder om voor mij.

Geertje: Je hebt toch geen medicijnvergiftiging wel? Nou kom maar hier met jouw vogeltje, dan krijg je nog een beetje medicijn. 't

Beestje ziet er ook wel verdroogd uit. *(zij drinken er nog eentje)*

Arie: Nou, dan ga ik nu mijn aardappeltjes maar opzetten en een lekker karbonaadje bakken en nog....

Geertje: Das ook toevallig, datzelfde was ik ook van plan.

Arie: Waarom kom je dan niet bij mij eten, dat is toch ook veel gemakkelijker voor jou.

Geertje: Dat wil ik wel, maar... nou ja voor een keertje kan dat wel. Ik wil alleen geen geklets daar over horen. *Zij gaan af, Geertje met krukken. Even stil en dan komen Dina en Marieke op met boodschappen)*

Marieke: Nou dan leg ik de boodschappen even in de keuken, want daar zal Oma ook wel zijn. *(af met boodschappen)*

Dina: Nou en ik ga dat kussen eens even opschudden, dat zit vast een heel stuk prettiger. *(wil het kussen opschudden maar stuit op het flesje)* Hé, wat is me dat nou mevrouw de Jager een stiekeme drinker? Hoe krijgt ze dat in huis? *(Marieke komt binnen en Dina houdt het flesje omhoog)* Haal jij dit altijd op voor jouw Oma?

Marieke: Ik niet, maar wat ik wel weet is dat Oma geen cola drinkt, dat is gewoon water denk ik.

Dina: *(ruikt aan het flesje)* Nou, dan is dit wel heel bijzonder water en volgens mij komt dit helemaal bij Schiedam weg.

Marieke: Nou daar moet ik haar eens naar vragen, alleen weet ik niet waar zij is, want ze is niet in de keuken en ook niet op bed.

Dina: Zal ze wel bij haar vrijer zijn.

Mariek: Dina toch. Oma heeft toch zeker geen vrijer. Daar is zij toch veel te oud voor.

Dina: Wat moet jij nog veel leren meisje. Je moet maar zo rekenen. Een mens is nooit te oud om te leren en ook niet om te vrijen en lief te hebben.

Marieke: En geldt dat ook voor oude mensen?

Dina: Ach, het gaat allemaal wat trager met die ouwe kerels, maar het voordeel is dat oudere vrouwen ook vaak meer geduld hebben.

Marieke: Het zal wel waar zijn met wat jij zegt, maar met wie zou zij nu moeten.....ho eens even, jij bedoelt Arie toch niet?

Dina: Dach et wel he? Die twee kunnen toch goed met elkaar opschieten?

Marieke: Ja, dat is wel zo maar.....

Dina: Wat maar Marieke?

Marieke: Kan het niet zijn dat hij achter haar geld aan zit?

Dina: Nee, dat doet hij niet en daar ben ik heel zeker van, want die lieve Oma van jou, die heeft geen geld.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto